

PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

MAART - APRIL 2021

Paasgedicht

Ik hoop dat er eens licht zal zijn
dat straalt uit onze ogen
zo dat wij elkaar kunnen zien
zoals wij zijn geschapen: puur en onbedorven.

Ik hoop dat er eens licht zal zijn
dat straalt uit onze harten
en waar dan plaats zal zijn voor velen
die nu nog geen plaats hebben in onze wereld.

Ik hoop dat er eens een licht
zal stralen over onze gedachten
die ons tot nadenken aanzetten
waardoor de besluiten weer rechtvaardig zullen zijn.

Ik hoop dat er eens licht zal zijn
dat door onze huizen zal schijnen
waardoor vriendschap en gastvrijheid
weer vanzelfsprekend zal worden.

Ik hoop dat het licht
eens op onze weg zal schijnen
zodat wij weer te zien zijn
voor wie wij altijd verborgen zijn geweest.

Ik hoop dat het licht
onze paden zal blijven verlichten
zodat wij van ons leven geen doolhof maken.

Ik hoop dat het licht
dat op Paasmorgen straalt
ons de weg blijft wijzen tot in de verste uithoek toe...

Klaas van Eijbergen

Palmzondag en Palmpaasstokken

Op zondag **28 maart** viert de kerk de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem, het begin van de Goede Week voor Pasen. In de vieringen van dat weekend willen we daarbij stilstaan. Ook onze communicanten zijn hierbij betrokken. Op vrijdag 26 maart zullen zij palmpaasstokken maken, die daarna op zondag 28 maart in de viering worden gezegend alvorens deze stokken te brengen naar iemand die wel wat troost of medeleven kan gebruiken. Ook zullen we tijdens de viering een palmprocessie door de tuin houden, voorgedaan door de kinderen met hun palmpaasstokken. Alle kinderen (ook die thuis een palmpaasstok hebben gemaakt) zijn van harte welkom in deze viering.

Dit jaar schilderde Marcel Drummen, een van onze trouwe parochianen, met veel gevoel voor symboliek de paaskaars voor het komende jaar.

Presentatiediensten

In het weekend van **10 en 11 april** zullen de 17 communicantjes van dit jaar zich aan de parochie voorstellen. Om het ook echt bij de parochie te betrekken, zullen we in beide weekendvieringen een groep aan u presenteren. Het centrale verhaal van dit jaar is het verhaal van Zacheus, de tollenaar die in de boom klimt om Jezus te zien en dan tot zijn schrik en verrassing hoort dat Jezus hem uitkiest om bij hem te gaan eten. Die ontmoeting zal zijn leven voor altijd veranderen... Het thema dat uit dit verhaal dit jaar wordt uitgediept is: elkaar de hand reiken. En ook in de presentatieviering zal dit thema aan bod komen. Omdat de presentatiediensten waarschijnlijk drukker bezocht zullen worden, vragen we onze parochianen zich tijdig op te geven; en wij hopen op uw begrip wanneer we – als er teveel aanmeldingen komen – mensen moeten teleurstellen.

Vastenactie

Vastenactie richt zich dit jaar op scholingsprojecten in ontwikkelingslanden, vooral Afrika. Reden voor onze parochie om daarom dit jaar de vastenactiebijdrage te bestemmen voor ons eigen scholingsproject Taiama-Andreas in Sierra Leone.

Met een vaste maandelijkse bijdrage geeft u Taiama meer planningszekerheid. Maar ook een eenmalige gift is natuurlijk welkom. Voor 5 euro per maand gedurende een jaar kan een kind een jaar lang naar een middelbare of basisschool. Doneert u 10 euro per maand gedurende een jaar, dan kan een jongere een jaar lang naar het beroepsonderwijs om een vak te leren.

Het bankrekeningnummer van Stichting Taiama-Andreas is: NL10RBRB 0960077723.

Van veertigdagentijd tot Veertigdagentijd, sta even stil!

Een jaar geleden bereikten ons de eerste berichten van corona. Het land ging op slot. De net begonnen veertigdagentijd, een tijd van vasten, kreeg een extra dimensie. Wederom zitten we in deze veertigdagentijd en nog altijd is corona in ons leven.

We kunnen niet om de woestijn heen, maar moeten er doorheen. Overleven door te leven. De weg door de woestijn, ieder mens heeft deze weg te gaan in navolging van Jezus Christus, die zichzelf veertig dagen terugtrekt in de woestijn. Daar worstelt hij enorm met zijn roeping.

De veertigdagentijd die voorafgaat aan Pasen is een tijd van vasten. Waarom vasten in deze periode? Net zoals je in de sportschool het jezelf kunstmatig een beetje lastig maakt om zo je spieren en conditie te verbeteren, zo is vasten een methode om jezelf een beetje onder druk te zetten,

om zo je spirituele uithoudingsvermogen te vergroten. Bij vasten gaat het dus niet om spierkracht maar om 'wilskracht' en 'bezinning', 'van weten wie je in werkelijkheid bent'.

Hoe ervaar je deze weg, wat kom je tegen? De woestijn is bij uitstek de plek om dit te ontdekken. Nergens voel je zo intens de invloeden van de natuur. De elementen: aarde, vuur, lucht en aarde; de windroos: oost, zuid, west en noord; de jaargetijden: lente, zomer, herfst en winter; de dagdelen: ochtend, middag, avond en nacht; de kwaliteiten: warm, vochtig, koud en droog; de vermogens: waarnemen, denken, voelen en willen; en het geloof, de hoop, de liefde en het vertrouwen. 1+2+3+4, die samen 10 en dus één zijn. De tegenstellingen, het kruis, het midden. De stilte van de woestijn laat je dit alles ervaren, doorleven, aanvaarden.

Uitgebeeld op de lichtdragers in de Andreas: de steen, het dorre hout, het leven (aloë vera), de kaars. Welke betekenis hebben deze symbolen voor jou/ons? Waar leidt deze weg door de woestijn jou/ons naar toe? Op zoek naar herstel? Een lange adem.

De tocht door de woestijn vraagt om uithoudingsvermogen, twijfel, geduld, solidariteit, saamhorigheid, eerbied voor het leven. Geloof, hoop en liefde. Genoeg reden om op weg te gaan door die woestijn, op hoop van zegen. En waar mogelijk de verwoesting terug te dringen. In ieder geval ook te blijven zingen van de bloeiende woestijn.

Bloemen in de knop: Conny Rutten en Marion Braad

Wakes voor vluchtelingen

Als u dit artikel leest, liggen de landelijke verkiezingen al achter ons. Met de verkiezingen in aantocht hadden enkele weken geleden verschillende organisaties acties georganiseerd om aandacht te vragen voor de erbarmelijke opvang van vluchtelingen aan de grenzen van Europa. Veel acties konden vanwege corona alsnog geen doorgang vinden. Zo organiseerde Lopend Vuur een wandeltocht vanuit plekken in heel Nederland om in Den Haag een petitie aan te bieden. Het kon niet doorgaan in de voorziene vorm. Toch is er wel gewandeld: virtueel (op de computer), en ook door mensen die in hun eentje een deel van de route hebben gelopen. Zo liep pastoor Harrie Notermans van Waubach, gewikkeld in een vlag van Lopend Vuur, van Mesch naar Valkenburg en vandaar naar Heerlen en Waubach. Ook zijn er de afgelopen weken wakes gehouden in verschillende steden, vijf daarvan in Heerlen, in het winkelcentrum. De wakes waren georganiseerd door Platform Vluchtelingenbelangen Europa, waarin onder andere de Andreasparochie, klooster Wittem en PKN Parkstad vertegenwoordigd zijn. Met pamfletten, affiches, stilte, brandende kaarsen en discussie is aandacht gevraagd voor de vluchtelingen die in mensonwaardige omstandigheden bivakkeren in kampen die die naam nauwelijks nog verdienen.

Zo'n wake buiten op straat is een bijzondere ervaring. Veel voorbijgangers hebben zo veel haast dat ze je niet zien staan. Sommigen lopen met een grote boog schichtig om je heen. Of ze willen geen gesprek omdat ze denken dat ze om geld wordt gevraagd. De reacties zijn niet altijd even vriendelijk. Maar er zijn ook mensen met wie je op

een leuke manier aan de praat komt. Of ze blijven, verlegen om een praatje, zo lang plakken dat er van de wake niet veel over blijft. Mensen praten soms heel vrijelijk over hun problemen. Soms vermoed je ze ook alleen maar. In ieder geval krijg je binnen een of twee uur zoveel te horen dat je gaat denken: het is nu wel mooi dat wij hier staan te waken voor de vluchtelingen aan de grenzen van Europa. Maar zouden we niet ook moeten waken voor al die mensen die zich miskend voelen en alleen gelaten met hun problemen? Is dat niet ook een reden waarom ze geen belangstelling lijken op te brengen voor het lot van andere mensen die het meestal nog moeilijker hebben dan zij zelf? Wordt er wel voldoende geluisterd naar wat al die mensen in ons land bezig houdt en beweegt? En zodra je dat beseft, is een wake opeens niet meer iets wat je doet, een georganiseerde actie voor een halve dag. Maar iets wat doorlopend plaats vindt, op elk moment dat je mensen ontmoet. Door een wake begrijp je opeens: waken, dat is een levenshouding. En in onze huidige samenleving is zij broodnodig.

Eline Claassens, Rob Pauls

Andreas breidt uit!

De parochie gaat nog meer ecologisch verantwoorde schoonmaakartikelen gebruiken. Marcel Mollink kocht als ervaringsdeskundige op schoonmaakgebied een voorraad nieuwe producten in en schonk die aan de parochie. Een proper huis van binnen hoort niet te leiden tot een verontreinigd milieu buiten!

Marcel, DANKE

'Wie is schuldig'

Op 4 maart is het manifest *Wie is schuldig* gelanceerd. Vivian Lataster ging met haar gasten in gesprek over het bundelen van krachten, over financiële redzaamheid van kinderen en jongeren, over hoe de mens boven het systeem te stellen en dit systeem te durven kraken.

Naar aanleiding van de voorpremière van de documentaire *De schuldmachine*, vertoond in Het Forum in Sittard en daarna op NPO in september 2019 is er door de Gideonsbende (toen ter plekke opgericht) een manifest geschreven om de wereld van de schuldenproblematiek te doorbreken en perspectief te bieden aan mensen die gevangen zitten in schulden.

In de talkshow wordt het manifest onder de aandacht gebracht en aangeboden aan een aantal mensen 'die aan de knoppen draaien'. Precies zoals we (de Gideonsbende) in het najaar van 2019 in het Kindcentrum in Sittard met z'n allen hadden bedacht.

Naast de maakster van *De Schuldmachine*, Valerie Schuit, en enkele geportretteerden uit de documentaire zullen verschillende belangrijke betrokkenen, professionals en bestuurders aan tafel zitten. Gedeputeerde Housmans (sociale zaken) van de provincie Limburg zal het eerste exemplaar van het manifest in ontvangst nemen.

Ook ATD Vierde Wereld Zuid-Limburg heeft meegewerkt aan dit manifest.

De talkshow te zien via het Youtubekanaal van Burgerkracht Limburg: <https://youtu.be/pTa0VRJvcss>). Het manifest is te lezen of te krijgen bij: www.burgerkrachtlimburg.nl of depijler@burgerkrachtlimburger.nl.
Marion Braad

In gesprek met Anna Maria Brassé

Op 27 februari, om 11.00 uur, ontmoette ik Anna Maria voor dit interview in de huiskamer van de Andreas. "Liefde met een grote letter heb ik mogen ontdekken in mijn leven", zei ze op een gegeven ogenblik in het gesprek; het blijkt 'de schat in de akker', waar alles voor moest wijken in haar leven. Zij gaat van start, ik luister:

"Inderdaad, als ik zeg, dat ik de Liefde heb mogen ontdekken, dan bedoel ik echt iets dat liefde tussen twee geliefden, tussen ouders en kinderen of tussen vrienden overstijgt; daar zijn wel een aantal jaren, ervaringen en crisissen voor nodig geweest om dat te kunnen/durven zeggen. Maar laat ik vooraan

beginnen: ik ben geboren in 1948 in Nuth in een katholiek gezin; ik had vijf broers. Mijn ouders waren bij de kerk betrokken, zoals dat hoorde in die tijd, maar bij mijn vader stond toch vooral maatschappelijke en sociale betrokkenheid hoog in het vaandel. Ik ging als kind graag naar de kerk, zingen vond ik leuk, en 'pesjoenkelen' op 2 november ook. Tot mijn 6de jaar voelde ik me aangetrokken tot prentenboeken met prenten van hemel, hel en engelen. Biechten vond ik maar raar; ik moest vaak iets verzinnen, want ik wist niet echt wat zonden waren. Maar één ding herinner ik me goed: de verhalen die ik in de catechismus en in de kerk hoorde, verveelden me; ze deden me niets; ik vond ze niet inspirerend. Thuis werd vanaf mijn tienertijd wel veel over politiek en de wereld gediscussieerd. Het geloof kwam daarbij nauwelijks aan de orde. Na mijn vaders dood besepte ik dat zijn betrokkenheid bij de samenleving en zijn inzet voor gerechtigheid wel een inspiratie voor mij geweest waren en dat ik hem daarin gevolgd was; kerk en geloof speelden daar geen rol in.

Vanaf mijn zestiende ging ik niet meer naar de kerk. Daarna studeerde ik voor verpleegkundige in Maastricht; ik was politiek actief, liep bijvoorbeeld het vuur uit mijn schenen voor de oorlogsslachtoffers in Vietnam (medicijnen verzamelen bij artsen en apothekers).

Op een gegeven moment heb ik mij toen officieel laten uitschrijven uit de katholieke kerk; dat was nog best een heel gedoe, maar ik wilde eerlijk zijn; ik zag mijzelf als 'een atheïst die zich inzet voor een betere wereld'.

Rond 1987, ik was eind dertig, stierf mijn vader en is mijn relatie met mijn toenmalige levenspartner beëindigd. Dit waren twee heftige crisismomenten, maar die waren blijkbaar nodig om mijn leven grondig op te schudden; ik ging in psychotherapie op zoek naar wat er met mij aan de hand was en hoe ik verder moest. Niet lang daarna kwam de eerste spirituele leraar op mijn weg bij wie ik ervaarde dat hij uit Liefde handelde. Het duurde nog een jaar of twee om mijn eerste soefileraar Reshad Feild te ontmoeten bij wie ik zeven jaar in de leer was.

Vanaf dat moment ging de deur open naar mijn ziel, naar spiritualiteit in mijn leven; ik begon te ontdekken wat Liefde betekent: een Liefde die nergens op uit is; het voelde als een vrijkomen uit het gevang, als een volkomen vrij zijn, thuiskomen, bestemming bereikt. Ik kreeg antwoorden op vragen die altijd al in mij hadden gesluimerd. Ik werd mij bewust van wat overgave betekent: je overgeven aan (of je in dienst stellen van) wat God of Allah van je verlangt.

Ik zeg hier bewust Allah, want het soefisme is de mystiek van de islam. Het duurde nog heel wat jaren totdat ik bij mijn huidige leraar kwam die moslim en mevlevi (de naam van de soefi-orde) sjeik is. Mijn soefi-pad, samen met de leraar en mijn mede-soefi's, heeft ertoe geleid dat de islam vanaf die tijd bewust mijn religieuze levensbedding is geworden; dit kreeg allemaal zijn beslag ongeveer 18 jaar geleden.

Met de Andreasparchie ben ik in contact gekomen via mijn broer Guus, die sinds enige jaren zijn thuis gevonden heeft in de woon- en werkgemeenschap van de Corisberg. Wij kwamen tot de ontdekking dat hij verlangde naar een religieuze afscheidsdienst voor onze broer Jacques, die eind 2018 plotseling gestorven is; wij kwamen terecht bij de Andreaskerk omdat hier de uitvaart was geweest van Frans, een medebewoner van de Corisberg. Een echte eucharistieviering werd het, zorgvuldig door Eline voorbereid, in maart 2019; Guus werd daarin uiteraard betrokken en was helemaal gelukkig. Vanaf die tijd mag hij regelmatig functioneren in de wekelijkse zondagsdienst als acoliet in liturgische kleding. Dat hij daarvoor gevraagd is maakt hem gelukkig en doet hem tot recht komen; maar het straalt ook de boodschap uit waar de parochie de hoogste prioriteit aan schenkt.

De vieringen zijn bovendien altijd goed verzorgd, de overwegingen zinvol en in verstaanbare taal; het gebouw is in al zijn eenvoud uitnodigend en vol symboliek. Wat ik ook erg belangrijk vind en bijna als onderdeel van de viering ervaar, is dat de mensen graag nablijven en in een ongedwongen sfeer koffie drinken; elkaar zien, kennen en er voor elkaar zijn. Dat is hoe ik in contact gekomen ben met de parochie en hoe ik het ervaar. Ik heb trouwens in november in de kerk een lezing mogen geven over soefisme; dat vond ik best boeiend en ik was verrast dat er zoveel mensen kwamen en actief deelnamen aan het gesprek."

We kwamen hiermee tot de afronding van dit interessante gesprek. Anna Maria wil het stokje doorgeven aan iemand die nog gevraagd wordt op dit moment en het interview kunt u tegemoet zien in het parochieblad van mei.

Geert Bles

Vieringen in de Goede Week in de omliggende parochies

Witte Donderdag

19.00 uur: gezamenlijke h. mis in de Pancratiuskerk

19.00 uur: h. mis in de St. Elisabethkapel

Goede Vrijdag

15.00 uur: bidden van de kruisweg in Pancratius, Joseph, Martinus en Moeder Anna

19.00 uur: kruisweg in de St. Elisabethkapel

19.00 uur: gezamenlijke kruisverering in de Pancratiuskerk

Paaszaterdag

19.00 uur: paaswake in de Moeder Anna

19.00 uur: paaswake in de St. Josephkerk

21.00 uur: paaswake in de St. Pancratiuskerk

21.00 uur: paaswake in de St. Martinuskerk

Voor deze vieringen hoeft u zich niet aan te melden.

Kijk voor de vieringen in de Andreaskerk op de laatste pagina.

.

AGENDA

Onder voorbehoud van coronamaatregelen. Kijk op de website voor de actuele stand van zaken.

Iedere donderdag

10.30 - 11.30 uur: stilte-uur
Niet op Witte Donderdag

Donderdag 15 april

20.00 uur: ouderavond communicanten

Tot 28 april

De expositie 'schilderen tijdens corona' met werken van cursisten van Plattein is verlengd tot 28 april.

COLOFON

Contact

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreasparochie

Gastvrouw aanwezig di. t/m vr. van
10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team

Pastor Geert Bles:
045 - 571 40 78

Diaconaal werker Rob Pauls:
043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Parochiebestuur

Vicevoorzitter
Karin van Doormaal:
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Rob Pauls
Karin van Doormaal
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 19 april. Intenties en kopij voor 24 april t/m 16 mei graag uiterlijk **5 april** opgeven.

Aanmelden voor vieringen, ook in de Goede Week en met Pasen

Zolang de coronamaatregelen, waaronder de 1,5-meterregel, gelden is het belangrijk dat u zich van tevoren aanmeldt voor de vieringen op zondag. Ook voor de vieringen op Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaszaterdag, Eerste en Tweede Paasdag moet u zich tevoren aanmelden. En ook voor de twee presentatievieringen van communicantjes op 10 en 11 april is aanmelding noodzakelijk.

Voor de overige zaterdag-avondvieringen en de eerstevrijdagvieringen hoeft u zich niet aan te melden. Verder hoeft u zich niet aan te melden voor de stilteviering op 30 maart.

Omdat het regelmatig voorkomt dat we mensen moeten teleurstellen omdat er geen plaats meer is, vragen wij u om als u toch niet kunt komen, u af te melden; dan kan iemand anders in uw plaats komen.

U kunt zich aanmelden bij de gastvrouwen op dinsdag t/m vrijdag tussen 10.00 en 12.00 uur: 045 - 541 33 81, of per mail: parochiesintandreas@home.nl.

VIERINGEN

27 maart t/m 18 april

Let op: voor veel vieringen moet u zich aanmelden: zie de kolom hiernaast

Palmpasen

Zaterdag 27 maart

18.00 uur: eucharistieviering

Zondag 28 maart

10.30 uur: eucharistieviering

Gebed voor Herman Kunne

Dinsdag 30 maart

19.00 uur: stilteviering op weg naar Pasen

Witte Donderdag 1 april

19.00 uur: eucharistieviering

Goede Vrijdag 2 april

15.00 uur: kruisjesticht

19.00 uur: Goede Vrijdagviering

Stille Zaterdag 3 april

19.00 uur: Paaswake

Eerste Paasdag zondag 4 april

10.30 uur: eucharistieviering

Gebed voor Serena de Jager-Panieri en voor Jacques Raumanns

Tweede Paasdag maandag 5 april

10.30 uur: woord- en communieviering

Zaterdag 10 april

18.00 uur: presentatiedienst communicanten

Zondag 11 april

10.30 uur: presentatiedienst communicanten

Zaterdag 17 april

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 18 april

10.30 uur: woord- en communieviering